

Kun synnyin aamuun harmaaseen
Kaarne raakkui puussa
Äitiäin en koskaan nähnyt
Kuol' hän illan suussa
Isä minut syliin nosti
Ja katsoi pientä lastaan
Oisit saanut piruparka
Mennä äitis matkaan

Nälkä, kurjuus seuranani
Nuorukaiseks vartuin
Niin kuin isä, minäkin
Kuokan varteen tartuin
Sitten ukko sairastui
Ja kituuttaen kuoli
Viime sanat, piruparka,
Älä surra huoli

Läpi tuiverruksen, tuiskunkin
Pystypäin mä kuljen
Ilman isää, äitiä
Surut sieluun suljen
En pelkää päivää viimeistä
En pelkää kuolemaa
Vaan hymysuin tää piruparka
Lähtee aikanaan